

לזכות נשמת רבנו
רבי יצחק אבוחצירא זצוק"ל

העלון התורני השבועי

מלאך התורה

גיליון 952

כא תשרי התשפ"ז

2.10.2026

פרשת: וזאת הברכה

הפטרה: ויהי אחרי

לרפואת ולהצלחת אבי היקר מאיר בן מסעודה

"שישו ושימחו בשמחת תורה"

לב הפרשה

העלון מוקדש לרפואת ידידנו היקר אילן בן מזל שזכות זיכוי הרבים תעמוד לו, שיזכה לבריאות איתנה

עם טייס מונשם, בלי מערכת היגוי, כנף שבורה, מספר טיסה 7/10 נגד כל הסיכויים נס סוכות תשפ"ז
בטרם מותו, מברך משה את בני ישראל. לפני הברכה הוא אומר דברי שבח לבורא העולם על שנתן לבניו את התורה במעמד רווי הוד על הר סיני, "תורה צווה לנו משה מורשה קהלת יעקב".

ברכת השבטים
את שבט ראובן מברך משה כי למרות המעשה השלילי שראובן ביצע בעבר הוא יחיה בעולם הזה בין השבטים וירש חלק לעולם הבא; את יהודה הוא מברך כי המלכים שיעמדו משבט יהודה ינצחו בכל מלחמותיהם.
הוא מזכיר את נאמנותו של שבט לוי לבורא העולם בחטא העגל ובפרשיות האחרות שאירעו בעת הנדודים במדבר. לפיכך, מכריז משה, שבט לוי ילמדו תורה לישראל וישמשו בבית המקדש. בנימין הוא ידיד ה', ובורא העולם בחר לשכון בחלקו – בית המקדש ישכון בחלק הארץ שיירש בנימין.

ארצו של יוסף מבורכת עד מאוד בפרותיה; יהושע בן נון, ממלא מקום יהושע, שמוצאו משבט יוסף, ינצח את אויביו ויכבוש את ארץ ישראל.
זבולון ויששכר ערכו שותפות ביניהם: זבולון יעסוק במסחר, בעוד יששכר ילמד תורה והם יחלקו ביניהם את שכר הלימוד. בחלק אשר ינחלו בארץ ישראל יהיו אוצרות טבע שיעשירו אותם.
חלקו של שבט גד יהיה סמוך לגבול, ולפיכך בני שבט גד יהיו גיבורים. הם גם ילכו חלוצים במלחמת כיבוש הארץ ויקיימו את הבטחתם למשה רבינו לעמוד בראש המלחמה.
מחלקו של שבט דן יצא נהר הירדן, ובחלקו של שבט נפתלי יפול ים כנרת; שבט אשר יתברך בשמן רב.

משה ממשיך ומברך את העם כולו:
הם יהיו גיבורים ומאמצם יחצבו ברזל ונחושת, דעו לכם כי אין כמו אלו קינו אשר יהיה בעזרכם. בורא העולם בחר לו לשבתו את השמים ויתן לכם כל טוב.

פטירת משה
חמשת חומשי תורה מסתיימים בפטירתו של משה, שהתורה אותה הביא לישראל מן השמיים נקראת על שמו 'תורת משה'.
לאחר ברכתו, עולה משה אל הר נבו שם מראה לו האלוקים את כל ארץ ישראל לגבולותיה. "זו הארץ אשר הבטחתי לאברהם, ליצחק וליעקב כי אתן לזרעם" הוא אומר.

משה מת בהר נבו בגיל מאה ועשרים. עד פטירתו וגם לאחר מכן עיניו לא כהו ולא נס ליחו. בורא העולם בכבודו ובעצמו קובר את משה רבינו.

בני-ישראל בכו והתאבלו לאחר פטירת משה במשך שלושים יום, ויהושע בן נון מילא את מקום רבו בהנהגת העם.
התורה מסתיימת בהצהרה כי "לא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו ה' פנים אל פנים" אשר חולל את האותות והמופתים בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו, "ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל".

ביום שמחת תורה אנחנו זוכים לסיים את התורה, וזו שמחה עצומה וגדולה מאוד. מעלות רבות אמרו חז"ל על מי שמשתדל לשמוח ולרקוד בפני ספר התורה ביום הזה, עד כדי כך שנמחלים כל עוונותיו של אדם בשעה ששמח ורוקד מול התורה, ואף מתברך בבנים ובני בנים גדולים בתורה וביראת שמיים, כפי שכתב היסוד ושורש העבודה: "כל הזהיר בשמחה של תורה ביום הזה, בטוח שלא יפסוק תורה מזרעו."

לזיווג הגון ולהצלחה לעידו בן אביבה למשפחת חיים

להצלחת דוד בן זהבה מרציאנו וכל משפחתו

לרפואת מיטל בת רחל שתתברר בשורות טובות !!!

זמני השבת

18:05	נניסת שבת
18:56	צאת שבת
19:37	רבנו תם

לעילוי נשמת

מזל בת אסתר הדר

אשר ויעקב בן מסעודה אבוזגלו

יהודית גלילה בת זהבה למשפחת מרציאנו

ליזו בת אסתר למשפחת גוזלן.

אביגיל בת זוהרה למשפחת אבוחצירא

העלון מוקדש

לרפואת מרים בת לינדה והצלחה בניתוח אסתר בת לינדה בריאות ופרנסה טובה.
להצלחת אלון דוד למשפחת גוזלן
לרפואת שמחה בת חנה.

שמחת תורה

אמרו חכמינו זכרונו לברכה יש ששים ריבוא אותיות בתורה. כל אחד מישראל הוא אות בתורה"ק. קב"ה ואורייתא וישראל חד הם ס"ת חסר אות אחת הרי הוא פסול. כך ישראל ערבים זב"ז, וקשורים זל"ז, וזקוקים זל"ז.

אחרי שהגענו לאחדות בחג הסוכות, כפי שאחז"ל שכל ישראל ראויים לישב בסוכה אחת, עתה אנו ראויים לחגוג עם התורה הקדושה, שכעת הושלמה על ידי כלל ישראל.

זאת ועוד, לאחר האחדות שהפגנו בחג הסוכות בכך שכל המינים הצטרפו יחד, אנו חוגגים עם התורה הקדושה כדי לרמז שכל האחדות יש לה תוקף אם היא בכפוף לתורה"ק. אולם אם בשל האחדות צריך לוותר על מצוות התורה ושלימותה, הרי זה קשר רשעים ואינו מן המניין.

לזה בא לרמז שמחת תורה. בשמחת תורה אנו רוקדים מסביב לס"ת. למעגל אנו מצרפים את כלל ישראל, מבלי לבדוק בציציות מעגל – אומר המהר"ל – מבטא שלימות. אחדות. אנו מעגל אחד.

אולם כמה סמלי, במרכז המעגל – התורה הקדושה. לומר לך – שלימות ואחדות – כן, אך במרכז חייבת להיות התורה הקדושה.

אחדות מתוך 'ויתורים' ו'התגמשות' בנושאים הלכתיים אינו אחדות ושלימות אלא חורבן.

הערבה חייבת לבוא ולהתחבר לשאר המינים ואז להיות מושפעת. לא כ'מאן דאמר' בפני עצמו. אין כאן 'צו פיוס', שמשמעותו טשטוש גבולות ותחומים, הסתרת המפריד, תוך רצון להבליט את השווה, אלא מקום השפעה מהשלם על החסר. מבחינת האתרוג על בחינת הערבה.

לרחוק ממצוות אין מה להשפיע ולתת לשומר התורה והמצוות. אם יש דבר טוב – הוא כבר ישנו בתורה, והתורה מצוה עליו. אין אין ציווי כזה בתורה- אזי אין הוא דבר טוב. כך שהשפעה יכולה להיות חד סטרית בלבד.

האר"י הקדוש היה משבח רבות את מעלת השמחה לכבודה של תורה. והיה אומר:

"כל מי שרוקד ביום הזה בכל כוחו לכבודה של תורה, ומצחו נוטף זיעה, הקב"ה לוקח את אותה זיעה ומוחה בה את עוונותיו של אותו אדם!"

- ביום שמחת תורה בתפילת מוסף, נתחיל לומר משיב הרוח ומוריד הגשם, אך ברכת "ברך עלינו" נתחיל לומר רק בלילה שלפני ז' בחשוון, (17.10) השנה זה יוצא בערבית של מוצאי שבת.

הלכה הרב נתנאל בן הרוש

אכילה ושינה בסוכה בשמיני עצרת

אין לאכול ולישון בסוכה בשמיני עצרת (שמחת תורה) משום שנראה כמוסיף במצווה ונראה עובר על בל תוסיף קידוש של ליל שמיני עצרת - בקידוש של ליל החג צריך לברך שהחיינו, מפני שהוא חג בפני עצמו ואינו שייך לחג הסוכות. ואם טעה בקידוש ואמר "את יום חג הסוכות הזה" במקום "את יום שמיני חג עצרת הזה" צריך לחזור ולקדש (ילקו"י ע"מ תתמ"ט). **שמיני חג עצרת הזה** - אם טעה בתפילה ובמקום לומר "שמיני חג עצרת הזה" אמר "יום חג הסוכות הזה" לא יצא ידי חובתו, כי שמיני עצרת חג בפני עצמו. ולכן כל שלא סיים את תפילתו (ואפילו הוא ב"אלוקי נצור") יחזור לברכת אתה בחרתנו. ואם עקר רגליו חוזר לראש התפילה. וטוב שיאמר אם אני חייב לחזור ולהתפלל הריני מתפלל כדת ואם איני חייב לחזור ולהתפלל תהיה תפילתי זו תפלת נדבה. **שמחת תורה** - קודם ההקפות יניחו ספר תורה בתיבה, ועל פי הקבלה יש ענין גדול שיהיה אחד עומד על יד התיבה ואוחז בידו הספר תורה בידו כל זמן ההקפות וכל שאר העם והספרי תורה מרקדין סביבו.

אבל - מי שאירע לו אבל בימי חול המועד, והוא הדין מי שהוא אבל על אב ואם בתוך י"ב חודש, מותר לו להקיף ההקפות עם הציבור ביום שמחת תורה. אך ימנע מלרקוד. אבל הרוצה לסעוד בסעודה שעושים בשמחת תורה בבית הכנסת יש לו על מה שיסמוך. **לקשקש בפעמונים** - אסור לקשקש בפעמונים של ספר תורה בשמחת תורה ואפילו שעושה לכבודה של תורה שלא התירו חכמים לכבודה של תורה אלא מחיאת כפים וריקוד שהוא שבות קל, אבל להשמיע כלי שיר שבקל יכול לעשות מלאכה במתיחת המיתרים וכד' והיא מלאכה גמורה של מתקן כלי שיר לא התירו חכמים כלל.

מחיאת כפים בשמחת תורה שחל בשבת - שמחת תורה שחל בשבת מותר לרקוד ולמחוא כפים. ואע"פ ששינוי במשנה (ביצה לו:) שאין מרקדים ואין מטפחים (כף אל כף במחיאות כפים) ביו"ט ובשבת גזירה שמא יתקן כלי שיר, אף על פי כן ביום שמחת תורה התירו חכמים ריקוד ומחיאות כפים לכבוד התורה.

עמידה בשעת ההקפות

חולים או זקנים או הסובלים מחולשת רגליהם, יכולים לשבת בין הקפה להקפה כשספר התורה מונח על התיבה (ואפילו שאינו מונח על התיבה אלא אדם אוחזו בין הקפה להקפה יכולים לישב). אבל הבראים ישארו עומדים עד שיחזירו את ספרי התורה להיכל (חזו"ע עמ' תס"ו).

מלתא דבדיחותא

אתרוג דומה לחתן, שבוע עוטפים אותו בצמר גפן, שומרים עליו בקפידה רבה. אחרי שבוע חמותו עושה ממנו ריבה.

ילד קטן חוזר מבית הכנסת בשמחת תורה עם דגל גדול ודביק מסוכריה. אבא שלו שואל אותו: "בני, מה הכי אהבת בחג?" הילד עונה: "שזה החג היחיד שמרשים לרוץ בתוך בית הכנסת בלי שהגבאי יצעק!"